

A close-up portrait of Jeremy Sno, a young man with dark, curly hair and a light beard, wearing a dark leather jacket. He is looking directly at the camera with a slight smile. The background is blurred, showing what appears to be a stadium or arena with bright lights.

Presentator en acteur Jeremy Sno:

‘Op het moment dat je voor dit vak kiest, ben je publiek bezit en is het af en toe net *The Truman Show!*’

Jeremy Sno (25) wordt door velen gezien als dé grote tv-belofte. Hoewel het lijkt alsof hij nog maar net begonnen is, heeft de jonge Rotterdamse presentator reeds een hele carrière achter de rug. Colorfull Magazine sprak met dit jonge, veelzijdige talent.

Zo maakte Jeremy al op 15-jarige leeftijd zijn debuut op tv in de serie ‘*de familie Verburgh*’ uitgezonden via School tv weekjournaal, vervulde hij diverse gastrollen in Nederlands best bekeken soaps en werd zijn landelijke debuut zijn vaste rol als Serge Bruinzorg in de BNN dramaserie *Finals*. Bij deze *reallife docu* legde een groep klasgenoten elkaars leven vast met een videocamera. Naast het modellen- en reclamewerk bleef Jeremy zich in de tussentijd ontwikkelen, volgde diverse presentatiewerkshops, kreeg zanglessen en ontdekte ook het musicalvak. In 2004 kreeg hij de kans om zijn presentatiekwaliteiten te laten zien in het spelprogramma *Puzzeltijd* op RTL 4. Door zijn spontane manier van presenteren lukte het hem om dagelijks vele kijkers aan hem te binden. Vorig jaar ging echter een van zijn grote dromen in vervulling. Jeremy vertolkte de rol van de oude leeuw Mufasa, één van de hoofdrollen in de musical *The Lion King*. Onlangs werd hij benaderd voor de rol van Mufasa voor de Duitse versie van *The Lion King*, maar na veel wikken en wegen heeft hij voor de eer bedankt om zich vol overgave te storten op zijn grootste passie, presenteren op de buis en zich verder ontwikkelen in

het presenteren van programma's. Momenteel is hij terug op het oude nest van RTL 4 en gaat hij tevens aan de slag bij de jongste familiezender van Nederland RNN7.

Je komt uit een artistieke familie waarin jouw vader gospelzanger, gitarist en acteur is. Jouw moeder organiseert culturele evenementen. Is het je met de paplepel ingegoten?

“Mijn moeder vond het wel een goed idee dat ik voor mijn algemene ontwikkeling een muziekinstrument ging bespelen, maar voetballen met de buurjongen was voor mij toen veel interessanter. Toch kwam ik op jonge leeftijd in aanraking met theater. Ik was vaste gast bij de optredens van mijn vader en was altijd backstage te vinden. Na op de basisschool een aantal theaterstukjes te hebben gespeeld, wilde ik ook graag na schooltijd toneel spelen waarna ik lessen ging volgen op een particuliere theaterschool. Na een aantal jaar lessen te hebben gevolgd, ging ik naar het Jeugdtheater Hofplein in Rotterdam. Dit is een theater voor kinderen, jongeren en volwassenen. Tijdens een theaterstuk werd ik opgemerkt door een *castingdirector* die mij vroeg om auditie te komen doen bij zijn bureau. Hierdoor kreeg ik op mijn vijftiende mijn eerste rol in een bedrijfsfilm van de landmacht.”

Als je terugdenkt aan je jeugd, wat zijn dan speciale jeugdherinneringen en hoe hebben deze ertoe geleid wie en hoe je nu bent?

“Ik weet nog heel goed dat ik nooit gêne had. Ik was nooit zo gevoelig voor hoe anderen over me dachten. Ik zat op een middelbare school in Rotterdam waar erg veel populaire mensen zaten. De gangen in de school en de kantines waren net een catwalk. Zag je er niet tiptop uit, dan hoorde je er niet bij. Ik moest in die tijd, voor mijn rol in de BNN serie Finals, een enorme afro laten staan. De eerste dag dat ik met die afro naar school moest, ben ik midden

in de kantine gaan staan. Ik werd ontzettend uitlachen en een aantal mensen met wie ik omging zagen me niet meer staan. Een week later kwam ik weer met mijn normale kapsel op school waarna diezelfde mensen zich gedroegen alsof het uitlachen nooit was gebeurd. Het feit dat ik nooit gêne heb gehad is een eigenschap die erg belangrijk is in dit vak. Je moet je durven geven. Heb je dat wel, dan wordt het een lastig verhaal!”

Nederland zit vol met talent. Is het niet moeilijk om je keer op keer te moeten bewijzen in medialand?

“Het doen van audities en screenings is topsport. Je wilt vanuit je professionaliteit goed voorbereid zijn en op het moment dat je voor een tv-producent, castingdirector of regisseur staat, het beste van jezelf laten zien. Om elke keer ‘op je top’ te kunnen zijn, vraagt honderd procent toewijding aan je vak. Je bent net een accu, die elke keer opgeladen moet worden. Hiervoor is een bepaalde drive nodig en volgens mij kan dat alleen als je voor je vak leeft. Daarbij heb ik gemerkt dat ik niet iemand ben bij wie alles komt aanwaaien. Ik heb voor alles wat ik gedaan heb, keihard moeten werken. Ik heb mensen om me heen gezien, die vanuit nul ervaring en zonder de intentie om acteur of presentator te worden, zich inschreven bij een castingbureau en twee weken later met een hoofdrol op de set van Goede Tijden Slechte Tijden stonden. In het begin hoopte ik dat dat mij ook zou overkomen. Het niet hoeven doen van veel audities bespaart je toch een hoop mentale stress. Achteraf gezien ben ik blij met hoe alles gegaan is. Ik heb de tijd gehad om mijn vak te leren en ben het vak enorm gaan waarderen. Op het moment dat je ergens binnenkomt, neem je een bepaalde bagage mee en dat is alleen maar een voordeel.”

Vind je dat Nederland voldoende doet voor ‘donker’ talent op tv?

“Als ik kijk naar de tijd dat ik begon en nu,

moet ik zeggen dat het verbeterd is. Op tv is nu een betere afspiegeling van de maatschappij te zien dan negen jaar geleden, toen ik begon. Toen werden er aanzienlijk minder donkere acteurs en presentatoren gevraagd dan nu. Daarbij zijn de rollen waarvoor donkere artiesten gevraagd worden aan het veranderen. De rollen die toen aangeboden werden hadden vaak een negatief accent. Wat ik wel zie, is dat er om de zoveel tijd een soort van ‘trend’ gaande is wat betreft het casten van acteurs en presentatoren met een niet-Nederlandse afkomst. Zo was er bijvoorbeeld een periode waarin je steeds meer artiesten met een Surinaamse of Antilliaanse afkomst op tv zag. Op dit moment zie je steeds meer Turkse en Marokkaanse acteurs en presentatoren. Daarbij merk ik op presentatiegebied, dat als er een presentator van niet Nederlandse afkomst doorgebroken is, bijvoorbeeld Umberto Than bij Talpa, je bij diezelfde zender niet gauw een tweede presentator ziet met dezelfde of een andere niet Nederlandse afkomst. Men is in de media en entertainment business heel erg zoekende, maar het lijkt erop dat we op weg zijn naar een goede balans.”

Hoe belangrijk is de media voor een bloeiende carrière als een presentator?

“De media kan van hele grote invloed zijn op de carrière van een artiest. Journalisten zijn in principe vrij om over artiesten te zeggen en schrijven wat ze willen. Daarbij verkoopt slecht nieuws over een artiest beter dan goed nieuws. Het interesseert echt niemand als op de cover van *Privé* staat dat prins Willem-Alexander en zijn gezin, gezellig een weekendje hebben geskied in Lech. Op het moment dat er iemand is gevallen, zijn veel meer mensen geïnteresseerd in het verhaal en verkoopt het blad twee keer zo goed. De wijze waarop journalisten met ontwikkelingen van bekendheden omgaan, is af en toe best te begrijpen. Een verhaal moet immers verkopen. Er zijn ook journalisten die zo ongenueanceerd →

‘Ik was als kind al nooit zo gevoelig voor hoe anderen over me dachten’

zijn dat het bekendheden kan schaden. Één verkeerd verhaal kan de hele media en entertainment industrie een andere kijk geven op een bepaald persoon, en wordt dat waar die persoon jarenlang, 24/7, keihard voor heeft gewerkt, in één keer van tafel geschoven. De andere kant van de medaille is dat publiciteit deuren kunnen openen naar werk. Regelmatig zie je mensen in de media voorbijkomen, waarbij je je afvraagt wat ze op dat moment voor werk doen. Op de een of andere manier weten ze toch in de publiciteit te blijven en uiteindelijk (weer) een job te krijgen op tv. Dit gaat soms echt heel ver. Ik maak wel eens artiesten mee die puur naar een première gaan voor de loper en vervolgens na te zijn gefotografeerd direct terug gaan naar huis. Ze hebben bij wijze van spreken hun trainingspak onder hun *tenue de ville* aan. Daar kan ik dan wel weer om lachen.”

Wat zijn kenmerkende eigenschappen van jezelf?
“Dat ik een doorzetter ben, Dat staat echt boven aan de lijst. Zo’n beetje aan het begin van mijn carrière wilde ik, dat kleine ukkie, Spiros Chalos, de toenmalige manager van onder anderen Sonja Silva, als manager. Hij deed voornamelijk artiesten die al doorgebroken waren, en ondanks dat ik wist dat de kans klein zou zijn dat hij mijn manager zou gaan worden, besloot ik er honderd procent voor te gaan. Het lukte me niet om met hem in contact te treden, waarna ik besloot op de bonnefooi naar zijn kantoor in Hilversum te rijden. Ik ben toen langs de beveiliging van het gebouw gesniekt en stond vervolgens midden in zijn kantoor. Helaas was hij niet aanwezig, maar zijn medewerkers beloofden mijn materiaal aan hem te overhandigen. Een week later had ik een afspraak met hem. Daarna hebben we zo’n anderhalf jaar samengewerkt.”

Kun je enkele belangrijke waarden in je leven omschrijven?
“Mijn familie en vrienden zijn erg belangrijk voor me. Ik moet eerlijk bekennen dat ik dit vooral ben gaan ervaren in de tijd van *The Lion King*. Ik was zes dagen in het theater en deed acht shows in de week. Je knokt zo ontzettend hard voor je carrière, en op het moment dat je het zo druk hebt dat er nauwelijks tijd is om familie en vrienden te zien, merk je hoe belangrijk ze voor je zijn. Sindsdien heb ik ook besloten om minimaal één dag in de week *qualitytime* te hebben met een dierbare. Die

dag is echt heilig voor me. Daarbij is het erg fijn om mensen die niet uit de industrie komen regelmatig om je heen te hebben. De wereld van media en entertainment is en blijft toch een heel aparte gewaarwording.”

Dit seizoen ga je bij RNN7 presenteren. Kun je iets meer over het programma vertellen.
“Het programma dat ik ga presenteren heet *Mis De Boot Niet*. De opnames zijn in inmiddels al in volle gang. Het is een programma voor een doelgroep van 16 tot en met 24 jaar. In het programma belichten we beroepen in de Rotterdamse haven waarbij ik de eer heb om naast de presentatie deze beroepen te gaan uitoefenen. Op deze manier krijgen jongeren die een havengerichte opleiding doen, maar nog niet weten wat voor beroep ze willen gaan uitoefenen, de kans om een kijkje te nemen in de keuken van de Rotterdamse haven. Het is presentatietechnisch en inhoudelijk een erg leuk programma om te doen en ik werk met een ontzettend goed team. Daarbij kom ik op plaatsen waar ik normaal gesproken nooit zou komen en dat is echt te gek! Daarnaast is RNN een jonge familiezender met mensen die enorm met hun vak bezig zijn en goede en mooie televisie maken. Ik hoop daar de komende tijd mooie programma’s te kunnen maken en vind het een eer om met mensen als Bert Kruizinga, Edward Niessing een toegevoegde waarde te kunnen zijn voor de zender.”

Heb je een bepaalde filosofie over het leven?
“Als ik mijn telefoon aanzet, verschijnt mijn welkomsttekst in beeld en die luid: *Enjoy Life!* We leven in een maatschappij waarin alles ontzettend snel gaat, waardoor je vaak vergeet te genieten van de mooie dingen die je meemaakt. Je leeft tenslotte maar een keer! Een van mijn levenslessen is: je moet nooit bezig zijn met wat anderen van je denken. Geloof in jezelf. Blijf elke dag leren en sta altijd open voor adviezen van anderen.”

Heb je wel eens een rol geweigerd waarvan je later en nu nog enorme spijt van hebt gehad?
“Via Jeannette Snik, een van de bekende castingdirectors in de filmwereld, kreeg ik te horen dat ik een klein rolletje mocht spelen in de film *De Tweeling*. Ik had heel veel moeite gedaan om ingeschreven te worden bij haar bureau. Van diverse collega’s had ik vernomen dat alleen acteurs met ervaring bij haar

ingeschreven konden worden. Toch had ik het voor elkaar gekregen om haar te overtuigen van mijn kunnen. Ik mocht een rolletje spelen in de film *De Tweeling*. Met de taxi werd ik opgehaald om vanuit Rotterdam naar Duitsland te gaan voor de opnames. Ik voelde me helemaal geweldig. Daar aangekomen vernam ik van de uitvoerend producent dat mijn haar eraf geschoren moest worden. Ik kreeg een paniekaanval, omdat ik in die week ook een contract had getekend voor een modellenklus en hen niet teleur wilde stellen. Ik heb uiteindelijk de rol niet gespeeld en ging in de taxi weer terug naar Rotterdam. Ik heb mijn excuses aan Jeannette moeten aanbieden. Het is uiteindelijk allemaal weer goed gekomen. Nu nog denk ik wel eens: wat was dat jammer!”

Zijn er schaduwzijden aan het vak?
“Er zijn zeker schaduwzijden aan dit vak. Je moet bereid zijn alles voor je vak te laten. Daarbij gaat dit werk vaak gepaard met onzekerheid. Projecten en programma’s zijn vaak voor een bepaalde tijd. Wat daarna komt is vooraf dus vaak niet bekend. Met die onzekerheid moet je om kunnen gaan. Het leuke hieraan vind ik wel dat het enorm spannend is wat je volgende programma gaat worden en je steeds nieuwe mensen leert kennen van wie je kunt leren. Daarbij is de concurrentie ontzettend groot. Om een indicatie te geven: vraag tien mensen op straat of ze wat op televisie zouden willen doen en negen beantwoorden deze vraag met een ja. Daarbij het doen van audities en screenings. Ik kan je zeggen: dat went echt nooit! Ook hier moet je mee om kunnen gaan. Als laatste de media. Op het moment dat je voor dit vak kiest, ben je publiek bezit en is het af en toe net *The Truman Show!*”

Wat kunnen we op showbizzgebied in de toekomst van je verwachten en wat hoop je te bereiken?
“Ik hoop nog vaak te mogen voorbij komen op de Nederlandse televisie en mooie programma’s te mogen presenteren. Hetzij in een mooi reisprogramma, quiz-, showbizz- of ander amusementsprogramma. Daarbij heb ik besloten dat als ik met pensioen ben ik een boek ga schrijven over alle dingen die ik het vak heb meegemaakt. *Just keep your eyes open...*” ❖

‘Ik ben niet iemand bij wie alles komt aanwaaien. Ik heb er keihard voor moeten werken’